

I A N. M E L L E R I

Vt qua olim in ceno ante pedes contempta iacebat.
Venerit in summum ingenij sublata cacumen,
Ex illo retro dedit ad cunabula mundi:
Nec meliora potest deinceps sperare relictis,
Nam veluti mulier spatio defessa fatiscit,
Atque in se querit vires, quibus ante solebat
Pondera ferre vtero, vel nixibus edere partus.
Sic (vires terra siue ipsa senecta peredit,
Siue ea de calo nobis venit ira Deorum)
Ad scopulos mundus spatio lassatus abiit:
Quaeg, dedit quondam telus ingentia pariu
Corpora, vix paruos paruis premit artibus artus,
Sapè caput quassans datus suspirat arator,
Et dolet incassum sumptos cecidisse labores:
At cum tempora temporibus praesentia confert
Præteritis, actam laudat melioribus annis
Vitam, cum angustis tolerarent finibus æuum
Non malè: nec segites mundo cali irā negaret.
Ipsa vrbes etiam alterna surguntq, caduntq,
Et patrum quibus ante inuidit stantibus atas,
Nostra nihil præter seruauit secula nomen,
Si non & nomen cum re tulit horrida secum
Tempestas bellorum, ac fama inimica vetustas.
Vnica sese effert virtus super æthera sine,
Vt res cunque adet, nullo claudenda senecta:
Hanc pete: cetera da ventis rapienda per auras.
Si tibi dñj dederint melioribus ire per artes
Palladis auspicijs, & famam extendere factis:
Omnes supra vrbes quondam tua fama feretur:
Quin se tollet humo, ac caput inter nubila condet.
Et cum fortè suis se infuderit vrbibus æquor:
Multas exitio dederit ferrumq, diesq,

Ipsè hominum riuus post fata per ora valebis:
Nilq, manus in te Parcarum iuris habebunt.
Addam: si tibi non laus videbit Apollo,
Ipsos exitio populos labentibus annis
Ingenio arcebis, nec longa exempla petantur:
Qui puerum leuibusq, minis, leniq, timore
Pellexit, mitem vt peteres per acerba profectum,
Bruius: atque nouas aures, sensusq, sequaces
Imbuit: ac dedit Aonios haurire liquores:
Is quantas oculis vrbes, quas subijcit arces?
Quas ne fama quidem ad nostras vnquam attulit aures.
Quid? quod nonnullas tanquam reuocauit ab Orco
In lucem, quibus interitum iam fatapatabant?
Quasdam, quas tenebris pridem nox improba texit?
Atque aiunt stygias factò ingenuisse sorores:
Nec passas animo à quoquam sua pensa teneri:
Ac casti veterem Hippolyti reuocasse querelam,
Cum vitam extinctus Dite indignante recepit.
Parcite fatales diuæ: nihil ille nec ausus,
Nec voluit, vestris quo inferret finibus arma.
Si vitam dedit: at vitam dedit AEsioni Colchis:
Nec Iouis, aut Phæbi sensit vel tela, vel arcum.
At si cuique libet sua reddere præmia factò,
Longa illi seros ducatis flamina in annos.
Eueniet, mea si quid habent oracula veri:
Aspice, nam in tortos apices se flamma volutat:
Quamq, prius maior se fundit: & aëra lambit.
Hæc satis: olim aderit, si quid pia numina possunt,
Cum te, quæ sacros aperit se callis in hortos,
Aonias in montes ducam, modo vita manebit.
Inuidia est: sperabo tamen: nec votafatiscunt.

Par-
ca Bru-
nio suc-
censet.

D. ADAMVS VVACHENDORF,
GEORGIO BRVIN AGRIPP.

EPIC TAM Ciuitatem Gedanensem ad me perlatam esse non du-
bito, quin ex literis meis XXII. Iunij datis, cognoueris, nunc verò
tuis XIII. Et XX. Iunij scriptis, quibus enarrationem misisti, copio-
sius respondere volenti, ecce, ingens literarum fasciculus à D. Do-
ctore Sudermano adfertur, cui & tuæ XX. Iulij data, inuolutæ erant.
Ad enarrationem, quod attinet, non possum, quin mihi gaudeam,
patriæque nostræ ex animo gratuler, quod talem rerum suarum præ-
conem nata sit, qui eam à perpetua obliuione asserere, toti q, terra-
rum orbi commendatissimam notissimamque facere non dubita-
uerit. Egregium me herculè facinus, nec à quoquam hætenus tenta-
tum. Sed tuo ingenio quid acutius, perspicaciusque, esse potest? Qui
tam accuratè, tãtoque cum iudicio de origine & nomine ciuitatis differis, eamq, densissima
caligine abstrusam, & vix vili ante hac, quoad eius primordia, satis cognitam, ex intimis hi-
storiarum visceribus eruis, luculentissimaque enarratione tua omnibus ita conspicuam fa-
cis, vt iam toti mundo possit esse notissima, & me quoque tibi quamplurimum debere,
ingenuè fateor. Quare, quantum in me erit, operam dabo, vt re quoque ipsa me
haud ingratum fuisse, experiaris, &c. Vale ex Musæo nostro Londi-
nensi, ad Tames in flumen. VI. Augusti, Anno verbi in-
carnati, M. D. LXXV.